

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3ECdo/5/2017
Identifikačné číslo spisu: 3609204325
Dátum vydania rozhodnutia: 11.04.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Daniela Sučanská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:3609204325.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti povinnému P. O., bývajúcemu v F., o vymoženie 14 178,45 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 6 Er 458/2009, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 27. septembra 2016 sp. zn. 2 CoE 272/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Povinný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Uznesením z 30. marca 2016 č.k. 6 Er 458/2009-40 Okresný súd Partizánske zastavil podľa § 57 ods. 1 písm. m/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) - ďalej len „Exekučný poriadok“ exekúciu vedenú na podklade zmenkového platobného rozkazu.

2. Na odvolanie oprávneného Krajský súd v Trenčíne uznesením z 27. septembra 2016 sp. zn. 2 CoE 272/2016 napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne [§ 387 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. Oprávnený napadol toto potvrdzujúce uznesenie dovolaním, prípustnosť ktorého vyvodzoval z § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Podľa jeho názoru napadnuté uznesenie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP) v otázke nesprávnej aplikácie ustanovení § 57 ods. 1 písm. m/ a § 243f ods. 1, 4, 6 Exekučného poriadku na už prebiehajúcu exekúciu, v ktorej veci bol podaný návrh na vykonanie exekúcie ešte v roku 2009 na podklade zmenkového platobného rozkazu vydaného v súlade s vtedy platnou právnou úpravou. Navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie buď zrušil (a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie), alebo zmenil (a rozhodol o pokračovaní v exekúcii).

4. Povinný sa k dovolaniu písomne nevyjadril.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podal v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) dovolateľ zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 CSP) a v neprospech ktorého bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) skúmal, či je jeho dovolanie prípustné. Dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6. Najvyšší súd v rozhodnutiach vydaných do 30. júna 2016 viackrát (viď napríklad sp. zn. 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 209/2015, 3 Cdo 308/2016, 5 Cdo 255/2014) uviedol, že právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011). Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu. Dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nie je (nesmie byť vnímaný ako) tretia inštancia, v ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu. Tejto mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a 421 CSP.

7. V danom prípade oprávnený vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z § 421 ods. 1 písm. b/ CSP.

8. V zmysle § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

8.1. Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 však nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ CSP (§ 421 ods. 2 CSP); pod písm. a/ je uvedené aj uznesenie o zastavení konania.

9. Z citovaných ustanovení vyplýva, že prípustnosť dovolania proti uzneseniu o zastavení konania, ktorú dovolateľ vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, je vylúčená ustanovením § 421 ods. 2 CSP aj proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým rozhodol o odvolaní proti uzneseniu exekučného súdu o zastavení exekúcie. Uznesenie o zastavení exekúcie sa totiž svojimi účinkami rovná uzneseniu o zastavení konania v sporovom konaní. Zastavenie konania v sporovom konaní má za následok jeho skončenie bez meritórneho rozhodnutia a rovnako tak zastavenie exekúcie má za následok skončenie exekučného konania bez núteného vymoženia vymáhaného nároku. Pokiaľ Exekučný poriadok používa termín zastavenie exekúcie, ide len o terminologické zvýraznenie exekučnej činnosti (núteného výkonu rozhodnutia), ktorá začína vydaním poverenia súdnemu exekútorovi. V dôsledku toho tento právny predpis výslovne upravuje zastavenie exekučného konania v zásade len do vydania poverenia na vykonanie exekúcie, teda do začatia exekučnej činnosti súdnym exekútorom, a po vydaní poverenia upravuje už len zastavenie exekúcie. To však nič nemení na tom, že zastavenie exekučného konania a zastavenie exekúcie majú tie isté právne účinky a zastavenie exekúcie je analogicky porovnateľné so zastavením konania podľa CSP.

10. Najvyšší súd preto dovolanie oprávneného odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP ako procesne neprípustné; z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 písm. b/ CSP je irelevantné, či k oprávneným uvádzanému dôvodu prípustnosti došlo alebo nedošlo.

11. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

12. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.